



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 4. února 2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Vrzáně a soudců JUDr. Zdeňka Sováka a JUDr. Ivo Skoupého odvolání státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. prosince 2013, sp. zn. 4T 11/2013 a rozhodl **t a k t o :**

Z podnětu odvolání státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové se v napadeném rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. **zrušuje celý výrok o trestu.**

Podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že
obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] t.č. ve vazbě ve Vazební věznici [REDACTED]

se odsuzuje

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **pěti let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon odnětí svobody zařazuje do věznice **s dozorem.**

Jinak zůstává napadený rozsudek nedotčen.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným pokusem zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a odsouzen podle § 185 odst. 3 a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zák. zařazen do věznice s dozorem. O náhradě škody bylo rozhodnuto tak, že je podle § 228 odst. 1 tr.ř. povinen nahradit nezletilé [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy [REDAKCE] Kč. Podle zjištění krajského soudu se jednání dopustil způsobem, který je uveden ve výroku napadeného rozsudku.

Proti němu podala v zákonné lhůtě stížnost státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, a to v neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu odnětí svobody. Souhlasí se závěry nalézacího soudu, že obžalovaný je bezúhonnou osobou a připouští i to, že jeho doznání lze považovat za úplné, které významnou měrou přispělo k objasnění věci. Nesouhlasí však s obhajobou obžalovaného ve vztahu s požíváním alkoholu, kdy své jednání tímto způsobem omlouval a odkazuje na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Poškozená pak podle odvolatelky neutrpěla následky jen proto, že se jí podařilo utéct. Souhrn uváděných okolností je pak takový, že se jedná o běžné polehčující okolnosti a není naplněno ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku. V závěru navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen v celém výroku o trestu a to podle § 258 odst. 1 písm. d), e) tr.ř. a aby bylo znovu rozhodnuto podle § 259 odst. 3, 4 tr.ř.

Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Krajský soud v Hradci Králové ve vztahu k celému výroku o trestu provedl dokazování v rozsahu § 2 odst. 5 tr.ř. a mohl tak rozhodnout způsobem, o kterém nejsou pochybnosti.

Takto řádně provedené důkazy, které směřují k rozhodování o trestu a způsobu jeho výkonu pak nehodnotil tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Souhrnně lze říci, že soud prvního stupně sumarizuje veškeré polehčující okolnosti, které na straně obžalovaného zjistil. Pokud obžalovanému přičítá k dobru, že na straně poškozené nedošlo k psychickým následkům, nelze tuto okolnost přičítat jako zásluhu obžalovaného, ale jen tomu, že poškozená včas útekem ukončila jednání obžalovaného a tím nedošlo k závažným následkům na jejím zdraví. Navíc, způsobení těžké újmy na zdraví nebo vůbec újmy na zdraví, nebylo ani předmětem obžaloby. Pokud pak krajský soud konstatuje, že u obžalovaného nebyla zjištěna sexuální porucha, je nutno poukázat na to, že se jednalo o plně trestně odpovědného pachatele a tuto okolnost nelze přičítat jako okolnost polehčující. Pokud má intelekt na takové úrovni, že ví, že jednání, které je předmětem tohoto řízení, je naprosto nežádoucí, je nutné po něm žádat, aby se také choval tak, že se obdobných jednání nedopustí. Ani v tomto směru se nejedná o polehčující okolnost. Je tedy nutné uzavřít, že na straně obžalovaného, jak již bylo výše uvedeno, se nejedná o polehčující okolnost.

Postupovat podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku je možné pouze tehdy, má – li soud vzhledem k okolnostem případu, nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití

trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené, bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené.

Pokud byl obžalovaný odsouzen pro jednání, kterého se dopustil v druhé polovině [redacted] roku 2013 a [redacted] 2013 vůči poškozené, která se narodila [redacted] je vyloučené, aby bylo možno dojít k závěru, že jsou dány okolnosti případu.

Pokud by krajský soud důsledně vyhodnotil skutečnosti, které jsou uvedeny výše v rozsudku Vrchního soudu v Praze, musel by dojít k závěru, že nejsou dány ani poměry pachatele tak, jak je má na mysli ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku a v tomto směru je nutno uzavřít, že námitky, které uplatnila státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové jsou důvodné. Pro úplnost je nutno dodat, že krajský soud ani nevyhodnotil důsledně to, že obžalovaný se dopustil jednání vůči stejné poškozené jednak v [redacted] 2013 a jednak [redacted] 2013.

Ze všech těchto důvodů Vrchní soud v Praze z podnětu podaného odvolání zrušil v napadeném rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. celý výrok o trestu a podle § 259 odst. 3, 4 tr. ř. znovu rozhodl tak, že obžalovanému podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy trest na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, který vystihuje všechny okolnosti rozhodné pro ukládání trestu.

Pro výkon uloženého trestu jej pak podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařadil do věznice s dozorem, když jiný zákonný postup neshledal.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí lze podat **dovolání**.

Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat *pouze prostřednictvím obhájce*, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává *u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí*, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze 4. února 2014

Předseda senátu:
JUDr. Karel Vrzáň, v. r.

Za správnost vyhotovení:
[redacted]

